

דרך הדי"ף

מתורתו של האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

משפטים | גיליון 65 | א' אדר א' התשפ"ד

סעודה ראשונה

אותו.

"ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם"

כל צרה או בעיה שבאה לאדם צריך לקבל בשמחה כי זה תיקון מנגול קודם

לכן אדם צריך לקבל כל מה שהקב"ה נותן לו בשמחה, כי הוא פורע חוב מדורי דורות שהיה צריך לפרוע אותו. והאדם צריך להיזהר לא להשאיר רבב ולנקות ולתקן כל דבר בחיים שלו, שלא ישאר אף עניין בכל החיים שלו והנשמה שלו כי על הכל יביא האלוקים במשפט.

מובא בפרשת השבוע "ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם" אומר הוזהר הקדוש פתח ר' שמעון ואמר ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם.. אלון אינון סדורין דנגולא. שואלים כל המפרשים מה הקשר בין ואלה המשפטים לאלה גלגולים?

אלא צריך לבאר ולומר, לפעמים קורה לאדם צרה והאדם אומר לעצמו לא מגיעה לי הצרה הזו או הבעיה הזו, למה הקב"ה מביא לי את הצרה הזו. פתאום נופל על האדם משפט או דבר שהוא יודע שאינו אשם והוא עומד ומתמודד עם דבר שהוא לא קשור אליו ולא שייך אליו, אין לו אף אשמה בדבר הזה.

אומר רבי שמעון בר יוחאי ואלה המשפטים אם נפל עליך משפט או צרה ובעיה, אז תדע שלא חייב להיות שזה קרה בדור הזה או בגלגול הזה הדבר שנגרם לך הצרה או הנזק הזה, אלא זה בא מנגול קודם ואתה משלם על דבר של גלגול קודם וזה תיקון של גלגול קודם.

יש סיפור שמביאים רבותינו הקדושים על סוחר סוסים וחמורים שהיו מעבירים סחורה ממקום למקום. אחד הסוסים שהיה מבוגר, בקושי היה אוכל אבל היה עובד חזק וקשה מאוד. יום אחד אותו סוחר נכנס למשרד שלו ועבר על כל הפתקים של האנשים שחייבים לו כסף, הוא הגיע לפתק של אדם שהיה חייב לו כסף ואמר האיש הזה כבר נפטר, אין לי למה לשמור את הפתק הזה ואני מוחל לו אפילו שלא שילם לי. איך שאמר שהוא מוחל לו וקרע את הנייר, אותו סוס שהיה לו בחוץ נפל ומת. הלך אותו אדם לרב שלו ואמר לו, היה לי סוס שהיה עובד חזק מאוד וקשה ביותר, ביום שמחלתי על הכסף והחוב שאדם אחר חייב לי באותו רגע נפל הסוס ומת, שאל את הרב מה זה?

ענה לו הרב, תדע שאותו אדם היה חייב לך כסף והוא עלה לעולם האמת, ובעולם האמת החליטו שיחזור לעולם הזה בתור סוס כדי לעבוד קשה ולהחזיר לך את הכסף. מתי שמחלת לו, הוא גמר את התיקון. בחיים, אדם שחייב לאדם דבר הוא יתגלגל עד שיחזיר לאדם את הדבר, מתי שאדם רואה שבחיים שלו פתאום נופלת לו צרה או בעיה, צריך לדעת אלה המשפטים אשר תשים לפניהם אל תקרי משפטים אלא גלגולים, זה גלגול שהאדם עומד ומתקן את מה שהוא חייב או עשה מנגול קודם, הוא עומד ומתקן

המצפן שלך למוסריות
משנה תורה-למצוא את דרך האמת

לקבלת הספר: 03-792-2548
חפשו: ספר הישועות - ספר דברים G

סרקו את הברקוד החדש והצטרפו לקבוצה של כבוד האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

נפש הדי"ף

כל יהודי צריך לדעת, עם ישראל מעל המזל, מתי שיהודי דבק בהקב"ה אז אין "מזל" ואין "אווירה", ואין "הרגשה" ואין "כלכלה" ואין כלום. עם ישראל מעל המזל, מי שנכתבה לו פרנסה, מי שנכתבה לו ברכה, מי שנכתבה לו ישועה, הקב"ה נותן לו את זה, לא משנה מה הדרכים, הרבה דרכים למקום, הקב"ה נותן לאדם מה שמגיע לו. אבל מתי שאדם קושר את עצמו למזל, לכלכלה, לעולם, למציאות של העולם אז כן, אדם נהיה כמו כל אומות העולם, שעפ"י זמנים טובים, זמנים פחות טובים, וכך הפרנסה של האדם נהיית כמו כל העולם. אבל מתי שאדם דבוק בהקב"ה, אדם מעל לכל התחזיות, מעל לכל הכלכלה, אדם מעל לכל עניין, יש לאדם סיעתא דשמיא עצומה בכל מעשה ידיו. לכן דווקא בימים האלה, שהראיה גשמית אומרת ורואים שהזמנים הולכים ונהיים קשים, אדם יותר ידבק בהשם, יותר יאמין בהשם. לא ישמע מה אומרים, יראה מה הדבקות שלו בהקב"ה, מה המעשים הטובים שלו ועפ"י הדבקות והמעשים הטובים הקב"ה משפיע על האדם שפע גדול.

"כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשבעת יצא לחפשי חנם"
אדם שלא חס על מה ששייך לחבירו ומזיק לו גם התורה לא תחוס על מה ששייך לו

התורה הקדושה אומרת לנו בפרשת השבוע "כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשבעת יצא לחפשי חנם" אם נסתכל ונתעמק בכל העניין של עבד עברי נראה פלא גדול, יהודי שגנב כסף לחבר שלו ואין לו איך להחזיר את הגניבה, התורה אומרת שלוקחים ומוכרים אותו לעבד במשך שש שנים ובשנה השביעית יוצא לחופשי חינם אין כסף. בעל הבית לוקח את האדם הזה ומחתן אותו אם הוא רוצה עם שפחה כנענית, אם נולדים לו ילדים הם לא נקראים שלו והם לא יוצאים איתו אחרי שש שנים לחירות, אלא הם ממשיכים להיות עבדים כנעניים לעולם.

צריך לשאול התורה הקדושה היא תורה של חסד והקב"ה הוא בעל הרחמים, האדם הזה נגב כסף ונמכר לעבד בהשפלה גדולה שש שנים הוא עבד, אחרי כן מורידים אותו להשפלה יותר גדולה ונותנים לו להתחתן עם שפחה גויה, נולדים ילדים ונהיים עבדים ולעולם מנותקים ממנו, הוא יוצא אחרי שש שנים ויכול ללכת להיות איש עשיר אבל הילדים שלו נשארים עבדים כנענים אצל בעל הבית הזה לנצח נצחים. נבוא ונשאל התורה הקדושה היא תורה של חסד, תורה של רחמים, אם כך איפה הרחמים בעבד עברי?

אלא הואים פה יסוד גדול, אדם נגב לחבירו כסף ולא ריחם עליו, לקח ממנו דבר שלא שלו ולא נלחם עליו, איבד בלבו את מידת הרחמים על השני, התורה גם מאבדת את הרחמים עליו שילמד שדבר שהוא שלו, הבן שלו שיוצא ממנו הוא יאבד אותו והוא ישאר עבד לעולם.

אדם צריך לדעת את הערך של מה ששייך לחבירו, אם הוא לא יעריך את מה שיש לחבירו גם התורה לא מעריכה את מה ששייך לו. אדם לקח בלי להעריך ובלי לחשוב שחבירו עבד על זה וטרח על זה בעמל ובטורח, אז הקב"ה לוקח את הילד שלו עבד לעולם.

אדם צריך מאוד להיזהר בדברים שבין אדם לחבירו, דברים אלו רגישים מאוד ואדם במרוצת החיים מאבד את הרגש לדברים של החבר שלו. אם אדם מזיק לדברים של החבר שלו גם התורה לא תחוס עליו והתורה תתנהג איתו בדרך שאדם מודד בה מודדין לו. איך שהבן אדם מתנהג ככה מתנהגים איתו, הוא יתנהג בצורה בזויה ככה התורה מחזירה לו שזו ההתנהגות איתו.

"וכי יפה איש את עין עבדו.. ואם שן עבדו"
שתי הדרכים שאדם יכול להכניע את היצר הרע ולצאת ממנו לחופשי

התורה הקדושה אומרת לנו בפרשת השבוע "וכי יפה איש את עין עבדו או

את עין אמתו ושחתה לחפשי ישלחנו תחת עינו. ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו תחת שנו" אלו שני פסוקים שהתורה הקדושה אומרת לנו שאם אדם מכה את העין של העבד שלו הוא משחרר אותו חופשי, או אם הכה את השן של העבד שלו הוא משלח אותו חופשי.

ועל פי זה אולי אפשר לדקדק ולומר, אדם שרוצה להכניע את היצרים שלו, רוצה לנצח אותם לצאת לחופשי מהיצר הרע ולעלות למדרגה גדולה ביותר, יש שני דרכים לשבור ולנצח את היצר הרע, או לשבור את התאוה של העין או לשבור את התאוה של השן, את התאוה של הראיה ואת התאוה של האכילה.

מתי שאדם שולט על תאוות הראיה והוא נזהר במה שהוא רואה והוא רואה רק דברים קדושים ולא ח"ו מקלקל את עיניו בדברים טמאים. וכך גם באכ"ל, מתי שאדם שומר על האכילה שלו לאכול רק דברים שהתורה הקדושה מתירה לנו ובצורה שהתורה הקדושה מתירה לנו, והוא מכניע את התאוה של האכילה אז יוצא לחופשי מכניע את היצר הרע והוא שולט על עצמו ולא היצרים שולטים עליו.

וזו המעלה הגדולה ביותר של האדם ששולט על התאוה של העין ועל התאוה של השן. ברית המעור וברית הלשון הם אחד, אם אדם שומר על שתי הבריתות האלה שהן ברית אחת, הוא יוצא לחופשי וזוכה לעלות ולהתעלות למדרגות גדולות וגבוהות ביותר.

שאלה:

כבוד הרב רציטי לשאול, אני נמצא בהליך של גירושין והקרובים שלי כל הזמן שואלים אותי לשלומי ושואלים אותי למה וכמה וכו'. אני רוצה להיזהר בכל הנושא של הלשון הרע ובפרט בזמן הזה, איך אני אענה להם בצורה נכונה מבלי לפגוע בהם?

תשובה:

תאמר להם שלא יתערבו בדברים שלך ולא יכנסו לעניינים שלך ותעשה את זה בחוכמה ובתבונה. הדברים של לשון הרע, אדם צריך לעשות אותם בחוכמה. ללכת בין הטיפות, לא להיכנס לדברים של לשון הרע ולא להיכנס למחלוקות.

**"ויקח משה חצי הדם וישם באגנת וחצי הדם זרק על המזבח"
האדם צריך להתקדש ולהתחבר לחצי הרוחני שלו בשמיים**

בסוף פרשת השבוע השבוע אנחנו מוצאים פלא גדול, משה רבנו עומד וקורא ברית בין הקב"ה לעם ישראל. וכך התורה הקדושה אומרת "ויקח משה חצי הדם וישם באגנת וחצי הדם זרק על המזבח. ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע. ויקח משה את הדם ויזרק על העם ויאמר הנה דם הברית אשר כרת ה' עמכם על כל הדברים האלה".

ורש"י במקום אומר על הפס' "ויקח משה חצי הדם" מי חלקו, מלאך בא וחלקו. דברי התורה האלה ודברי רש"י צריכים הבנה, התורה אומרת לנו שמה רבנו חילק את הדם ורש"י אומר שבא מלאך וחילק את הדם הזה. את הדם הזה זרקו חצי על בני ישראל וחצי מהדם זרקו על המזבח. צריך להבין מדוע צריך לזרוק חצי על המזבח וחצי על העם? מדוע לדברי רש"י צריך מלאך לבוא ולחלק את הדם הזה חצי בחצי, ומובא (ויק"ר, ה) שהמלאך הזה היה דומה למשה רבנו, ויש שאומרים מרבתינו שזה היה המלאך מט"ט שהוא בא וחילק את זה. אם כך למה היו כך הדברים?

ואפשר עוד לשאול, רבותינו הקדושים אומרים על חנוך "ויתהלך חנוך את האלהים ואיננו" חנוך הוא שרו של עולם, שר הפנים של הקב"ה בשמיים. אם כך שואלים המפרשים שרו של עולם היה בבריאת העולם ואם אנחנו רוצים לומר שחנוך הוא שרו של עולם, הרי חנוך נולד רק בשנת שש מאות עשרים ושנים שנה אחרי בריאת העולם, אם כך איך חנוך הוא שרו של עולם?

אלא המפרשים מפרשים ואומרים כך, הפס' "נער הייתי גם זקנתי" (תהלים לז, כה) נאמר על חנוך, מתי שהוא היה בעולם הוא היה נער, אבל גם זקנתי זקן בשמיים. וכך אפשר לבאר לכל אדם יש שני כוחות, הנשמה שלו מחולקת לשנים, חצי נמצא בשמיים וחצי נמצא בארץ. אצל חנוך חצי אחד שלו שהיה בשמיים זה היה המלאך מט"ט וחצי ששני שלו שהיה בארץ זה היה חנוך. ומתי שחנוך עלה בסערה השמימה, אז הוא נהיה המלאך מט"ט בשלימות.

וכך גם אפשר לבאר על משה רבנו, התורה אומרת על משה רבנו שהיה חציו מלמעלה איש אלוקים מלאך ה' צבאות וחציו מלמטה אדם בשר ודם. וכך מספרת הגמרא (סוטה יג:) שהייתה מלכות רשעה שהלכה לבדוק את הקבר של משה רבנו והתורה הקדושה אומרת (דברים לד, ו) "ולא ידע איש את קברתו" עלו למעלה על הר ראו את הקבר למטה, ירדו למטה ראו את הקבר למעלה, עמדו למעלה ולמטה מצאו את הקבר גם למעלה וגם למטה. פירושם של הדברים, שמה רבנו היה גם איש אלוקים וגם איש רגיל, היה מחולק זה וזה ביחד. זו הייתה המעלה של משה רבנו שהיה כמלאך ה' צבאות כמו המלאך מט"ט.

על פי זה אפשר לבאר ולומר, התורה הקדושה אומרת משה רבנו חצה את הדם ורש"י אומר שמלאך חצה את הדם. משה רבנו שהיה כמו המלאך מט"ט הוא חצה את הדם, וכמו שהמדרש אומר שהמלאך היה בדמותו של משה, מתי שמה היה כאיש האלוקים שחציו מלאך, הוא חצה את הדם.

וזו המעלה הגדולה של האדם, שהאדם יודע להתחבר לחצי העליון הרוחני שלו למעלה, להיות איש אלוקים ולהיות איש קדוש, לעלות ולהתעלות ולהגיע לדרגות הגבוהות ביותר. אסור לאדם אף פעם לעצור, תמיד האדם צריך לשאוף ולומר מתי יגיעו מעשי למעשי אבותיי, להגיע לדרגות הגבוהות ביותר. ומתי שהאדם מתדבק בתורה ומתדבק בקדושה,

הוא מגיע לדרגות הגבוהות ומשיג השגות גדולות.

**"על כל דבר פשע.. אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים יבא דבר שניהם
אשר ירשיעו אלהים ישלם שנים לרעהו"
מתי שאדם הולך לדין תורה גם אם חויב בטעות הקב"ה יחזיר לו את
מה שחויב**

מובא בפרשת השבוע "על כל דבר פשע על שור על חמור על שיה על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים יבא דבר שניהם אשר ירשיעו אלהים ישלם שנים לרעהו" ומובא בתהלים "משפט וצדקה ביעקב" (תהלים צט, ד) אומרים רבותינו הקדושים מתי שיש לאדם דין תורה והוא הולך לדין תורה, והדין למעשה טעה והוא חייב את האדם בצורה שהוא לא חייב, והאדם יודע שהוא לא חייב אבל הדין חייב אותו, מה יעשה האדם במצב כזה?

אז האדם צריך לדעת יסוד גדול הקב"ה חייב להחזיר לאדם את מה שהדין טעה וחייב אותו. משפט אם עשו איתך משפט, והמשפט בדין תורה לא היה טוב והדין טעה אז וצדקה הקב"ה מחזיר לך את זה מיד בתורת צדקה את מה שהדין טעה וגרם לך נזק כספי, הקב"ה מחוייב להחזיר לך את מה שהדין טעה וחייב אותך על שלא היית חייב. אבל אם הלכת לבית משפט לא בדין תורה וחייבו אותך ובאמת אתה לא חייב, אז זה כבר עניין אחר ואין לקב"ה מחוייבות להחזיר לך את מה שלקחו לך.

לכן אדם שיש לו בעיה ירוץ לדין תורה, גם אם בדין תורה הייתה טעות או היה דבר שהוא לא דבר נכון ולא דבר אמיתי, חייבו אותו סתם ונתנו לו חוב שלא היה צריך להיות חייב, הקב"ה בכבודו ובעצמו יחזיר לך את מה שלקחו ממך.

מחשב מסלול מחדש?

תקוע בצומת דרכים? 955 תחנות והגעת ליעד

לקבלת הספר: 03-792-2548

חפשו: ספר הישועות - ספר דברים 6

סגולות הרי"ף

מובא ב"ליקוט מעם לועז" על התהלים בשם רבנו חיים ויטאל, שביום ראש חודש אדר יש סגולה גדולה לסיים את כל ספר התהלים. כל מי שיכול להשתדל לקבל על עצמו יום ראש חודש אדר לסיים את התהלים, זו זכות גדולה וישתדלו להעביר בעדנו ובעד הישיבה הקדושה, שהקב"ה יפתח שערי שמיים ויהיה ישועה וסיעתא דשמיא גדולה. ברוכים תהיו.

סיפורי הרי"ף

אסיים להתפלל מנחה ואני אלך לעשות את זה. אמרו לו, לא, זה צורך רבים, ודבר שהרבים קשורים בו, ותניח את תפילת מנחה, אחרי כן תתפלל מנחה, עכשיו תלך לבטל את הגזירה, זה סכנה גדולה לכל היהודים.

הסכים הרב הלך איתם, איך שהגיע לארמון המלך, לחצר המלך, המלך ראה אותו והמלך שמח שמחה גדולה, חיבק אותו, נישק אותו, התחיל לדבר איתו הרבה עניינים, הרבה דברים והמלך ממש היה בשמחה גדולה.

הרב שהיה שמה, הרב הצדיק, החסיד, ראה את זה ובלב שלו היה בטוח, זהו, שוב המלך יבטל את הגזירה כמו תמיד, אהבה גדולה, חיבה גדולה, ידידות נפלאה, ודאי גם עכשיו, יסלח, יכפר, ימחל, ויעביר את רוע הגזירה. טוב, יושבים מדברים, הכל טוב, פתאום הגיע כומר גדול מארץ רחוקה שהיה תחת מלכות המלך ובא למלך עם פמליה שלימה, המלך קיבל אותו ברוב עוז והדר, שמח בו שמחה גדולה ואותו כומר התחיל לברך את המלך ברכה גדולה, והברכה התארך כה והתארכה והתארכה וכבר השקיעה מגיעה, זמן תפילת מנחה עומד לעבור. מה עשה אותו חכם, עמד בצד והתפלל שמונה עשרה, לא רצה להפסיד תפילת מנחה.

אותו כומר ראה שהרב מתפלל שמונה עשרה, עצר את הברכה ואמר לכולם לענות אמן, כולם ענו אמן. הכומר עמד ואמר למלך, עכשיו צריך לבדוק, אם כולם ענו אמן, ודאי הברכה תתקבל, ואם לא, אוי ואבוי למלך, רע יהיה גורלו ונגזר גזר דין קשה ורע על המלך.

התחילו לבדוק עם כולם, כולם ענו אמן, עובדים, פועלים, שומרים, שרים, כולם ענו אמן. הגיעו לרב, שאלו אותו, ואתה ענית אמן? אמר להם הרב, לא, זה בשפה אחרת והייתי מתפלל שמונה עשרה, לא שמעתי, לא הבנתי, לא ידעתי, התפללתי, לא עניתי.

הכומר התחיל לקרוע את הבגדים שלו, ולקרוע את השיער ולבכות ולומר, זהו נגזרה הגזירה על המלך, עכשיו יהיה למלך דברים רעים, דברים קשים. המלך כעס גדול, אמר לקחת את הרב, לחתוך אותו לחתיכות, להרוג אותו ולשים אותו בשק ולשלוח את החתיכות של הגוף שלו לביתו. וככה עשו לאותו רב.

היה צער גדול, גירשו את כל היהודים והיה ביזיון גדול והיה שוד ושבר שאין כדוגמתו. עבר זמן, היה חבר של אותו חסיד שגם הוא היה חסיד וצדיק והוא לא יכול היה לקבל את מה שנעשה לחבר שלו החסיד, שחרגו אותו בבושה ובביזיון כל כך גדול. הוא היה מצטער, והיה שואל שאלות כלפי שמיא ואחר כך היה חוזר להשמיע שאלות והיה אומר, בטוח אותו חסיד עשה איזה עבירה בסתר, הקב"ה לא עושה לאדם כזה עונש, ודאי הוא חטא, ודאי הוא פשע, ודאי הוא עשה משהו לא טוב. אחרי כן שוב היה חוזר והוא היה אומר הכרתי אותו הוא היה חסיד, צדיק ופרוש ועניו וטוב. ולא ידע החסיד הזה את נפשו, כל חייו נהיו חיי מרוצים, אוי לי מיוצרי ואוי לי מיצרי (ברכות סא:).

באחד הימים הוא ישב בחדר שלו לומד תורה והחבר שלו החסיד שהרגו אותו, ממש התגלה לו התגלות שלימה. ככה מספר הרב אבובב הספרדי לרב מרדכי יפה בעל הלבושים, והתגלה אליו בהתגלות שלימה ואמר לו: תדע לך שח"ו לא חטאתי ולא פשעתי, שמרתי את כל מצוות השם, אבל דבר אחד עברתי, שבאחד הימים הילד שלי בירך ברכה ולא עניתי אמן, בגלל שלא עניתי אמן, נגזר עלי מוות. וניצלתי מאותו מוות ונתנו לי זמן לתקן את זה ולא תיקנתי, ואז הקב"ה גלגל את כל מה שגלגל, שהגעתי לביתו של המלך ולא עניתי אמן על הברכה של המלך והוציאו אותי להריגה על זה. אז לכן, לא יהיה לך צער ולא יהיה לך יגון למה הוציאו אותי למיתה ומה עשיתי ומה לא עשיתי, ואיך עשיתי, על עניינת אמן נגרם לי כל האסון הגדול הזה.

ואמר הרב הספרדי אבובב לרבי מרדכי יפה, תקבל על עצמך לך ולזרעך ולזרע זרעך, בכל מקום שתלך ובכל מקום שתהיה תספר את הסיפור עם הכוח הגדול של עניינת אמן.

הכוח של אמן הוא כוח גדול ביותר, כל מי שעונה אמן מוחלין לו על עוונותיו, כל מי שעונה אמן זוכה לגדולות ולנצרות.

ובע"ה גם אנחנו בקהילה הקדושה "שובה ישראל" כל ראש חודש נקבל על עצמנו לחזק את הסיפור הזה ולספר אותו כמו שאמר רבי אבובב הספרדי לרב מרדכי יפה, שיספר את הסיפור הזה בכל מקום ויש כוח גדול לסיפור הזה, ויש בו סודות גדולים, ויש בו מעלות רמות. ונזכה כולנו לגאולה ולישועה ולשמחה, ולסיעתא דשמיא גדולה.

דיברנו באריכות וכתבנו את הכוח של עניינת "אמן" ואת הכוח של עניינת "אמן יפה" שמי רבא". ידוע שמי שעונה אמן ואמן יהא שמייה רבא, גם אם נגזר עליו ח"ו גזר דין של שבעים שנה, יש לו כוח לבטל את הגזר דין הזה.

וסיפרנו ואמרנו שמו"ר זקני רבי מאיר אבובבירא היה מקפיד לא לברך ברכה אם מישהו לא שומע אותו ועונה אמן. הברכה זה חלק, ועניינת אמן זה משלים את הברכה. זה כמו אדם שנתן שיק לחבר שלו והשיק הוא לא כלום, נייר, עד שפודים אותו ולוקחים את הכסף, הפדדיה של השיק זה עניינת אמן. והכוח של עניינת אמן אין לשער ואין לתאר את המעלה הגדולה של זה.

מובא בספר "דרכי משה" סיפור שהוא סיפור נורא ומפחיד, מסופר על "בעל הלבושים", בעל הלבושים היה קודש קודשים, כתב עשר ספרים שקרא להם "הלבוש", ויש סיפור גדול למה קוראים לספרים שלו הלבוש, על ביזיון גדול שהוא התבזה וביזה את עצמו ויצא דרך חור של בית הכיסא בשביל לא לחטוא. יש על הסיפור שלו סיפור גדול למה הוא קרא לכל הספרים שלו הלבוש, על הלבוש שלו שהתלכך, שביזה את עצמו, וזכות הביזיון הזה הוא העיד על עצמו שהוא זכה לכל הגדולה שלו בתורה.

קראו לו רבי מרדכי יפה, ומסופר על רבי מרדכי יפה שבאו אליו מקהילה גדולה וביקשו ממנו לבוא להיות אב בין דין של הקהילה שלהם. הוא היה אב בית דין של קהילה קטנה, ובאו קהילה גדולה וביקשו ממנו להיות אב בית דין של הקהילה שלהם. ורבי מרדכי יפה אמר להם, אני מסכים לקבל עלי את הקהילה, אבל לפני כן חסר לי בתורה איך מעברים את החודש, איך מעברים את השנה, אני עוד לא בקיא בזה מאד. ואיפה שאתם רוצים שאני אבוא, שמה לא בקיאים, ואין תלמידי חכמים שבקיאים בעיבור החודש ובעיבור השנה אז אני מבקש ללכת לונציה לחכמי הספרדים, ששם אני אלמד ממכם את העיבור של השנה ואת העיבור של החודש.

הסכימו, הוא הלך לחכם הספרדי אבובב, הרב אבובב החכם הספרדי, כך כתוב בסיפור וביקש ממנו שהוא רוצה ללמוד אצלו את העיבור החודש ועיבור השנה. ישב אצלו כמה חודשים ולמד טוב את כל ההלכות. לפני שסיים וחזר לדרכו וחזר להיות הרב של הקהילה הגדולה, שביקשו שהוא יבוא להיות הרב של הקהילה, הילד של הרב, הרב אבובב, ישבו כל המשפחה לאכול, לשתות, הילד הקטן בירך ברכה והוא שמע את הברכה ולא ענה אמן. הוא היה עסוק בדבר, לא שמע בדיוק, לא ענה אמן. איך שהרב אבובב ראה שהוא לא עונה אמן, הרב אבובב כעס עליו ונידה אותו והקפיד עליו הקפדה גדולה ונידה אותו.

הרב מרדכי יפה היה בצער גדול אבל קיבל את הנידוי שהרב נידה אותו, וזו לצד, שלושים יום התנהג כמו כל מה שכתוב על אדם שנמצא בנידוי, כך קיבל על עצמו שלושים יום.

אחרי שלושים יום, בא לרב אבובב ואמר לו, בבקשה תסלח לי, תמחל לי, תכפר לי, טעיתי, לא עניתי אמן בלי כוונה, אל תדון אותי, תרחם עלי, תסלח לי, אני לא יכול להקפדה שהרב מקפיד עלי. רב שמקפיד על תלמיד, הקב"ה לא מקבל את התפילה של התלמיד, התלמיד נמצא בנידוי, התלמיד נמצא בשמיים בריחוק, זה דבר קשה ביותר.

הרב אבובב אמר לו, תדע, אני כועס עליך לא סתם, יש לי סיבה. אהבתי אותך ואני אוהב אותך אהבה יותר מהבן שלי, אתה יקר לי וחביב לי מאד ולימדתי אותך את התורה מכל הלב שלי וכל הסודות שאני יודע אמרתי לך. אבל, אתה צריך לדעת דבר, שזה שלא עניתי אמן, נגזר עליך גזר דין מוות בשמיים והיית צריך למות וזה שנידתי אותך, זה מה שהציל אותך מלמות, ועכשיו אם אתה רוצה לפדות את המוות שלך ולפדות את החיים שלך, תקבל על עצמך את הסיפור שעכשיו אני אספר לך, כל מקום שתלך תספר אותו ותחזק אותו כל ימי חיך וזו תהיה כפרתך וזו תהיה תשובתך.

קיבל על עצמו רב מרדכי יפה את מה שהרב אבובב אמר לו. התחיל הרב אבובב לספר ולומר לו, היה בזמן של גירוש ספרד, בזמן של המאורעות הקשות שהיו בני רוש ספרד, היו קהילות שלמות, קהילות שלמות גדולות בעם ישראל. והקהילות האלו היו גדולות ומפוארות תפארת גדולה ש"עין לא ראתה אלהים וזלתיך" (ישעיהו סד, ג) כמה תורה וכמה גדולה וכמה עושר היה בכל הקהילות היהודיות בספרד. ואז נגזרו כל הגזירות הקשות על היהודים בגירוש ספרד וכל מה שקרה. באחת מהקהילות היה שמה רב שהיה עשיר, חכם, נבון, וקרוב מאד מאד למלך, והמלך אהב אותו אהבה גדולה ביותר. ואותו רב חכם ונבון, אחד הימים ישב בביתו בשעת תפילת המנחה, פתאום נכנסו אליו כל ראשי הקהל ואמרו לו, המלך גזר גזירה לגרש את כל היהודים מפה, ואנחנו בצער גדול ולא יודעים מה לעשות, וכבר כמה פעמים שהמלך גזר את הגזירה הזו, באנו אליך ואתה הלכת וביטלת את הגזירה, בבקשה הרב הצדיק, החכם, הנבון, העשיר, תלך שוב למלך ותבטל את הגזירה.

אמר להם אותו רב, כן, אני אעשה את זה, אבל תתנו לי להתפלל מנחה. אני

